

idet det gør gældende, at dette Forslag ikke yder fuld Retfærdighed. Man gør i saa Henseende gældende, at det vel kan være rigtigt at stille et saadant Ændringsforslag for at komme de mindre bemidlede til Hjælp, men at denne Hjælp ikke vil blive ydet, fordi man vedtager en Bestemmelse af det anførte Indhold, fordi der er adskillige Indlaan, som faktisk ere foretagne af Smaafolk, men som ikke ere til at skille ud. Man sigter her til Spareforeninger, Brugsforeninger, Mejerier og lignende Institutioner, som man ikke godt kan skille ud for at se, hvor store Indtægter hver enkelt af disse Sparere har. Overfor alle disse Indvendinger, saavel fra den højtærede Minister som fra det ærede Flertal, vil jeg sige, som jeg sagde ved første Behandling, at der er altid meget i Vejen, naar de fattige skulle hjælpes. Man finder da paa saa mange Indvendinger, at det næsten kommer til at se ud, som om det var umuligt at hjælpe dem. Saaledes ogsaa i dette Tilfælde. Men jeg tror, at hvis man virkelig ønsker at komme de særlig trængende til Hjælp, vil det være muligt at finde en eller anden Maade, hvorpaa dette kunde ske, i Stedet for at skære alle over een Kam. Jeg skal derfor anbefale mine Partifæller at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 6 og 7.

Endelig er der Ændringsforslaget under Nr. 18. Det forudsætter det Tilfælde, at Sparekassen ikke kan klare sig ved de ret store Udbetalinger, den faktisk faar. Jeg ved ikke, om det vil ske, jeg haaber det ikke, men man kunde jo tænke sig, at der kom det Tidspunkt, hvor Kassen ikke har flere kontante Penge at udbetale Sparerne. Hvis Sparerne rykke ind i stærk Fart, hvis altsaa den Forudsætning, at Sparerne for en stor Del lade deres Penge staa i den nye Afdeling, ikke holder Stik, vil det Tidspunkt indtræffe, da Sparekassen mangler Penge til Udbetaling af Sparernes Midler, og saa vil der ikke blive andet for Sparekassen at gøre end at realisere nogle af sine Panteobligationer. Men det vil blive meget slemt for de Panteobligationsejere, som faa deres Panteobligationer opsagte. De skulle skaffe Penge, men hvor skulle de skaffe dem fra? Det er ikke afgjort, at de paa det paagældende Tidspunkt ere i Stand til at forny Laanet i deres Ejendom. Derfor mene vi, som have stillet dette Ændringsforslag, at det vilde være rigtigt, med det samme vi have denne Lov til Behandling, at fastsætte noget, som man i saadanne Tilfælde kan falde

tilbage paa. Vi foreslaa derfor, at i saadanne Tilfælde skulle Panteobligationsejerne kunne henvende sig til Stats-Laanefonden og ombytte deres Obligationer midlertidig for et Tidsrum af indtil 10 Aar og til en Rente af $4\frac{1}{2}$ pCt. Det kan være, at man ikke faar Brug for denne Paragraf, men jeg mener, at naar vi overhovedet skulle komme til en Ordning af Den sjællandske Bondestands Sparekasse, bør vi ogsaa have dette Tilfælde for Øje. Jeg kan ikke indse, der skulde være noget som helst i Vejen for, at Rigsdagen gik med til en saadan Ordning. Hvis Sparekassen klarer sig godt, som man formoder, at den vil, bliver der ikke Tale om, at nogen Obligationsejer henvender sig til Stats-Laanefonden, og hvis det virkelig skulde ske, som vi forudsætte, at Sparekassen ikke kan klare sine Udbetalinger uden at opsigte nogle af Panteobligationerne, mener Flertallet, at der maa gøres et eller andet ekstraordinært Skridt. Men Flertallet mener, at dette ekstraordinære Skridt bør man opsætte, indtil det viser sig, at det virkelig er nødvendigt, i Modsætning til at vi mene, at vi lige saa godt kunne fastsætte med det samme, hvorledes man bør forholde sig i saadanne Tilfælde.

Endelig er der Stillingen til Smør-Eksportforeningen. Der er ikke stillet noget som helst Ændringsforslag angaaende den Passus i Loven, der bestemmer, at under Forudsætning blandt andet af, at Smør-Eksportforeningen yder 1 Mill. Kr. til Den sjællandske Bondestands Sparekasse, skal det og det ske. Der er ikke stillet nogen Ændring hertil, men det viser ikke, at alle mene, at det kan lade sig gøre, at Smør-Eksportforeningen betaler denne Million. Jeg stiller mig i hvert Fald stærkt tvivlende dertil. Jeg havde ventet, at naar vi kom til Udvalgsbehandlingen, vilde de paagældende interesserede Mejerier komme til Udvalget for at forhandle denne Sag med os og for at søge at klargøre Smør-Eksportforeningens eller de paagældende interesserede Mejeriers Stilling til denne Sag. Disse Henvendelser ere imidlertid udeblevne, og af den Grund har man ikke kunnet stille noget Ændringsforslag paa dette Punkt. Jeg stiller mig, som sagt, stærkt tvivlende til, hvorvidt Smør-Eksportforeningen vil være i Stand til at skaffe denne Million, ligesom jeg stiller mig stærkt tvivlende til, hvorvidt de paagældende interesserede Mejerier ere forpligtede eller kunne forpligtes til at skaffe denne Million. Som sagt, vi have været nødsagede til at lade dette staa i Bero indtil